

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201913
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515201913.3

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o. so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798 zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o. so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598 proti žalovanému: S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX/X, XXX XX K., občan SR v konaní o zaplatenie 1 785,22 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 457,18 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne od 26.9.2014 do zaplatenia do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 63,24 %, o ich výške súd rozhodne po právoplatnosti veci samej samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 24.4.2015 žiadal aby súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 1 785,22 eur, 17,5 % ročný úrok zo sumy 1 457,18 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, 8 % úrok z omeškania zo sumy 1 457,18 eur od 26.9.2014 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.3.2008 prijal žalobca návrh žalovaného zo dňa 26.2.2008, ktorým žalovaný navrhol žalobcovi uzavretie zmluvy o kreditnej karte. V dôsledku prijatia návrhu žalobcom, došlo medzi žalovaným a žalobcom k uzatvoreniu Zmluvy o kreditnej karte, na základe ktorej žalobca vydal žalovanému kreditnú kartu typu VISA Classic elektronická, s dohodnutou výškou úverového rámca 50 000 Sk, za podmienok podrobene špecifikovaných v obchodných podmienkach pre Kreditné karty s účinnosťou od 1.8.2007.

Odstúpením od Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 3.5.2011 Slovenská sporiteľňa a.s. odstúpila od Zmluvy o kreditnej karte s účinnosťou ku dňa 30.4.2011.

.Dňa 25.9.2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE postúpená na žalobcu. Oznámením zo dňa 7.10.2014 upovedomila Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovaného o postúpení pohľadávky.

Žalovaný si svoje povinnosti, vyplývajúce zo Zmluvy o kreditnej karte, neplnil riadne, v dôsledku čoho ku dňa 25.9.2014, t.j. ku dňu postúpenia pohľadávky dosiahla výška splatného dlhu žalovaného sumu 1 785,22 eur a pozostáva z istiny v sume 1457,18 eur a príslušenstva v sume 328,04 eur.

Súd uznesením poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach.

Žalovaný sa k návrhu nevyjadril.

Pojednávania dňa 14.4.2016 sa žalobca a žalovaný nezúčastnili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' žalobcu súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný napriek tomu, že predvolanie

na pojednávanie mu bolo riadne a včas doručené nijakým spôsobom neospravedlnil, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní na podanej žalobe v celom rozsahu trval.

Žalovaný na pojednávaní dňa 21.1.2016 potvrdil uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte s právnym predchodcom žalobcu, uviedol, že kreditnú kartu používal na podnikateľské účely sumou okolo 50 000 Sk, taktiež potvrdil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. od zmluvy odstúpila.

Ďalej uviedol, že v októbri 2015 ho oslovila spoločnosť Kruk Česká a Slovenská republika s.r.o. s tým, že prevzala pohľadávku od Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014 a konkrétne aj pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu. So spoločnosťou Kruk uzatvoril splátkový kalendár na zaplatenie sumy 1 704 eur a pohľadávku spláca po 30 eur.

Súd vykonal dokazovanie vypočítaním žalovaného a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov tvoriacich obsah na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Dňa 25.3.2008 prijala Slovenská sporiteľňa, a.s. návrh žalovaného zo dňa 26.2.2008, ktorým žalovaný navrhol žalobcovi uzavretie zmluvy o kreditnej karte (čl. 8-9 spisu). V dôsledku prijatia návrhu žalobcom, došlo medzi žalovaným a Slovenskou sporiteľňou, a.s. k uzatvoreniu Zmluvy o kreditnej karte, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. žalobca vydala žalovanému kreditnú kartu typu VISA Classic elektronická, s dohodnutou výškou úverového rámca 50 000 Sk, za podmienok podrobene špecifikovaných v obchodných podmienkach pre Kreditné karty s účinnosťou od 1.8.2007.

Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o kreditnej karte riadne a včas neplnil, podľa prehľadu predloženého žalobcom na CD nosiči posledný výber realizoval 24.5.2010 v sume 650 eur, poslednú splátku zrealizoval 17.7.2010 v sume 75,63 eur.

Odstúpením od Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 3.5.2011 (čl. 10 spisu) Slovenská sporiteľňa a.s. odstúpila od Zmluvy o kreditnej karte s účinnosťou ku dňa 30.4.2011.

.Ku dňu 30.4.2011, t.j. ku dňu odstúpenia od zmluvy, predstavovala pohľadávka voči žalovanému sumu 1 457,18 eur, debetný úrok z nepovoleného prečerpania za obdobie od odstúpenia od zmluvy do postúpenia pohľadávky t.j. k 23.9.2014 predstavuje sumu 328,04 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE zo dňa 25-9.2014 (čl. 51-56 spisu) sa vlastníkom pohľadávky voči žalovanému stal žalobca. Listom zo dňa 7.10.2014 bolo žalovanému Slovenskou sporiteľňou oznámené postúpenie pohľadávky. Oznámenie bolo doručené manželke žalovaného dňa 14.11.2014 (čl. 48 spisu).

Podľa oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. (čl. 57 spisu) Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na spoločnosť Kruk Česká a Slovenská republika, s.r.o. pohľadávku voči žalovanému, ktorá vyplývala zo Zmluvy o osobnom účte č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktorá bola uzatvorená dňa 5.4.2011. Súčasťou oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. je aj Zmluva o osobnom účte (čl. 58 spisu) a Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1487/2014/CE zo dňa 29.10.2014 (čl. 59 - 65) uzavretá so spoločnosťou Kruk Česká a Slovenská republika, s.r.o.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Keďže z výpovede žalovaného mal súd preukázané, že žalovaný finančné prostriedky čerpané na základe Zmluvy o kreditnej karte používal na podnikateľské účely na daný záväzkovo-právny vzťah aplikoval výlučne ustanovenia Obchodného zákonníka.

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obch. zák. účinného ku dňu uzatvorenia Zmluvy o kreditnej karte, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§497).

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obch. zák., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 365 ods. 1 Obch. zák. dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. účinného do 31.1.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci

Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1 785,22 eur, ktorá pozostáva z istiny v sume 1 457,18 eur a z príslušenstva - debetného úroku z nepovoleného prečerpania v sume 328,04 eur.

Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie istiny 1 485,22, zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je dôvodný.

Súd má za to že právny predchodca žalobcu ako veriteľ, a žalovaný ako dlžník platne uzatvorili zmluvu o kreditnej karte, na základe ktorej žalobca resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanému finančné prostriedky, ktoré žalovaný použil na podnikateľské účely, preto táto zmluva svojim charakterom nepatrí medzi spotrebiteľské zmluvy.

Žalovaný poskytnuté prostriedky podľa dohody nevrátil, preto právny predchodca k 30.4.2011 odstúpil od zmluvy, v tom čase bola výška dlhu žalovaného v sume 1 457,18 eur.

Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok sa vlastníkom pohľadávky voči žalovanému stal žalobca.

K tvrdeniu žalovaného o tom, že žalobca nie je vlastníkom žalovanej pohľadávky, pretože jej vlastníkom je spoločnosť Kruk Česká a Slovenská republika, s.r.o. súd dodáva, že toto tvrdenie bolo vyvrátená správou, ktorú predložila súdu Slovenská sporiteľňa, a.s. Z tejto správy vyplynulo, že predmetom postúpenia pohľadávky voči žalovanému na spoločnosť Kruk Česká a Slovenská republika, s.r.o. nebola pohľadávka tohto konania vyplývajúca zo Zmluvy o kreditnej karte, ktorá bola uzavretá dňa 25.3.2008, ale pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o osobnom účte uzatvorenej medzi žalovaným a Slovenskou sporiteľňou a.s. dňa 5.4.2011, číslo účtu 049032403/0900.

Vzhľadom na uvedené, keďže výška žalovanej istiny nebola žiadnym relevantným spôsobom spochybnená, súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 1 457,18 eur.

Žalobca ďalej žiadal priznať príslušenstvo t.j. sumu 328,04 eur, ktorá predstavuje debetné úroky z nepovoleného prečerpania odo dňa odstúpenia od zmluvy do dňa postúpenia pohľadávky na žalobcu, t.j. od 30.1.2011 do 25.9.2014 a 17,5 % ročný úrok zo sumy 1 457,18 eur od 26.9.2014 do zaplatenia. V tejto časti súd považuje nárok uplatnený žalobcom za nedôvodný.

Zmluvné úroky patria žalobcovi len do dňa splatnosti, ku ktorej došlo dňom 30.4.2011, t.j. účinnosťou odstúpenia od zmluvy. Tento názor vyplýva z ustálenej súdnej praxe, súd poukazuje na rozhodnutie Unesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998 z ktorých vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v časti nároku uplatneného žalobcom na priznanie zmluvných úrokov kapitalizovaných v sume 328,04 eur a v sadzbe 17,5 % ročne zo sumy 1 457,18 eur od 26.9.2014 do budúca zamietol.

Žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania od 26.9.2014 do zaplataenia v sadzbe 8 % ročne z uplatnenej istiny.

Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy s účinnosťou k 30.4.2011 od nasledujúceho dňa, resp. od nasledujúceho dňa po výzve na dobrovoľne plnenie žalobcovi, resp. jeho právnenmu predchodcovi patrili úroky z omeškania. Žalobca žiada úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po postúpení pohľadávky t.j. od 25.9.2014, v tom čase už žalovaný bol v omeškani. Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 26.9.2014 bola 0,05 % úrok z omeškania v sadzbe 8,05 %, žalobca žiada 8 %. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sadzbe 8 % ročne od 26.9.2014 do zaplataenia z priznanej sumy t.j. 1 457,18 eur.

V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Trovy konania

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pri celkovej žalovanej sume 1 785,22 eur bol žalobca úspešný v sume 1 457,18 eur, čo je 81,62 % úspešnosť a žalovaný v sume 328,04 eur, čo je 18,38 %, z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu prevyšoval úspech žalovaného o 63,24 %, preto v takomto pomere má žalobca právo na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalovaného.

V zmysle § 151 ods. 7 O.s.p. súd namiesto určenia výšky trov priznal úspešnému účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú percentom. Po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

2C/77/2015

- 6 -

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.